

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 29 sierpnia 1963 r.

Nr 37

TREŚĆ:
Poz.:

UMOWA MIĘDZYNARODOWA

- 212 — Konwencja konsularna między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Rumuńską Republiką Ludową, podpisana w Bukareszcie dnia 5 października 1962 r. 429
- 213 — Oświadczenie rządowe z dnia 3 sierpnia 1963 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Rumuńską Republiką Ludową, podpisanej w Bukareszcie dnia 5 października 1962 r. 435

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 214 — z dnia 16 sierpnia 1963 r. w sprawie odszkodowań za rzeczy użyte do akcji ratowniczej lub ćwiczeń straży pożarnych 435

212

KONWENCJA KONSULARNA MIĘDZY POLSKĄ RZECZYPOSPOLITĄ LUDOWĄ A RUMUŃSKĄ REPUBLIKĄ LUDOWĄ,

podpisana w Bukareszcie dnia 5 października 1962 r.

W Imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 5 października 1962 r. podpisana została w Bukareszcie Konwencja konsularna między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Rumuńską Republiką Ludową o następującym brzmieniu dosłownym:

KONWENCJA KONSULARNA MIĘDZY POLSKĄ RZECZYPOSPOLITĄ LUDOWĄ A RUMUŃSKĄ REPUBLIKĄ LUDOWĄ

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rada Państwa Rumuńskiej Republiki Ludowej, pragnąc uregulować i rozwijać w duchu przyjaźni i braterskiej współpracy stosunki konsularne między obu Państwami, postanowiły zawrzeć Konwencję konsularną i w tym celu wyznaczyły swych Pełnomocników:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej —
Janusza Zambrowicza, Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Rumuńskiej Republice Ludowej,

Rada Państwa Rumuńskiej Republiki Ludowej —
Aurela Málnășana, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Rozdział I.

Tworzenie konsulatów i ustanawianie konsulów.

Artykuł 1.

1. Każda z Umawiających się Stron ma prawo tworzenia konsulatów na terytorium drugiej Umawiającej się Strony zgodnie z niniejszą Konwencją.

2. Okręgi konsularne będą w każdym przypadku ustalone w drodze porozumienia między Umawiającymi się Stronami.

CONVENTIE CONSULARA INTRE REPUBLICA POPULARA POLONA SI REPUBLICA POPULARA ROMINA

Consiliul de Stat al Republicii Populare Polone și Consiliul de Stat al Republicii Populare Romine, în dorința de a reglementa și dezvolta relațiile consulare dintre cele două state în spiritul prieteniei și colaborării frățești, au hotărât să încheie o Convenție Consulară și în acest scop au numit pe împuterniciții lor:

Consiliul de Stat al Republicii Populare Polone pe:
Janusz Zambrowicz, Ambasador Extraordinar și Plenipotențiar al Republicii Populare Polone în Republica Populară Romină,

Consiliul de Stat al Republicii Populare Romine pe:
Aurel Málnășan, Adjunct al Ministrului Afacerilor Externe,

care, după schimbul deplinelor puteri, găsite în bună și cuvenită formă, au convenit asupra celor ce urmează:

Capitolul I.

Iniințarea consulatelor și intrarea în funcție a consulilor.

Articolul 1.

1. Fiecare Parte contractantă are dreptul ca, în conformitate cu prezenta Convenție, să iniințeze consulate pe teritoriul celeilalte Părți contractante.

2. Circumscripțiile consulare vor fi în fiecare caz stabilite pe cale de înțelegere între ambele Părți contractante.

Artykuł 2.

Konsulem i pracownikami konsulatu pełniącymi odpowiedzialne funkcje konsularne mogą być jedynie obywatele państwa wysyłającego. Oprócz pracy w konsulacie osoby te nie mogą wykonywać na terytorium państwa przyjmującego innej działalności zawodowej.

Artykuł 3.

1. Konsul może rozpocząć działalność urzędową po przedstawieniu listów komisyjnych i uzyskaniu exequatur od państwa przyjmującego. W listach komisyjnych powinny być wskazane imię, nazwisko i ranga konsula oraz siedziba konsulatu i okręg konsularny.

2. Państwo przyjmujące może udzielić konsulowi tymczasowego zezwolenia na wykonywanie działalności urzędowej do czasu uzyskania przez niego exequatur.

3. Niezwłocznie po uzyskaniu przez konsula exequatur lub tymczasowego zezwolenia organy państwa przyjmującego podejmą wszelkie niezbędne kroki dla umożliwienia konsulowi wykonywania działalności urzędowej oraz korzystania z przysługujących mu przywilejów i immunitetów.

Artykuł 4.

W konsulacie może być zatrudniona niezbędna ilość pracowników. Personalia i funkcje tych osób zostaną zakomunikowane na piśmie organom państwa przyjmującego.

Artykuł 5.

1. W przypadku niemożności wykonywania przez konsula działalności urzędowej tymczasowe kierowanie konsulem może zostać powierzone osobie z jednego z konsulatów lub przedstawicielstwa dyplomatycznego państwa wysyłającego w państwie przyjmującym; nazwisko tej osoby zostanie uprzednio zakomunikowane organom państwa przyjmującego.

2. Osoba, której powierzono tymczasowe kierowanie konsulem, będzie korzystała z przywilejów i immunitetów przysługujących konsulowi.

Rozdział II.

Przywileje i immunitety.

Artykuł 6.

1. Na budynku, w którym mieści się konsulat, może być umieszczona tablica z godłem państwa wysyłającego i nazwa konsulatu.

2. Na budynku, w którym mieści się konsulat, może być wywieszana flaga państwa wysyłającego. Flaga tego państwa może być umieszczana również na środkach komunikacji w czasie używania ich przez konsula przy wykonywaniu działalności urzędowej.

Artykuł 7.

1. Pomieszczenia urzędowe konsulatu oraz mieszkanie konsula są nietykalne.

2. Archiwa konsulatu są nietykalne. Nie mogą być w nich przechowywane dokumenty i przedmioty osobiste.

3. Korespondencja konsulatu, zarówno wysyłana przez konsulat, jak i przeznaczona dla niego, jest nietykalna i nie może być zatrzymywana.

4. Konsulat może korzystać z poczty kurierskiej oraz posługiwać się sztyrem.

Articolul 2.

Consulii precum și salariații consulatelor care îndeplinesc funcții consulare de răspundere pot fi numai cetățeni ai statului trimițător. Aceștia nu au dreptul ca, în afară de activitatea lor la consulat, să exercite vreo altă profesiune pe teritoriul statului de reședință.

Articolul 3.

1. Consulii își vor putea începe activitatea oficială după prezentarea patentei consulare și după obținerea exequaturului din partea statului de reședință. Patenta consulară va cuprinde numele și prenumele consulului, rangul său consular localitatea de reședință și circumscripția sa consulară.

2. Statul de reședință poate acorda consulului o autorizație temporară pentru îndeplinirea activității lui oficiale până la obținerea exequaturului.

3. Imediat după obținerea de către consul a exequaturului sau a autorizației temporare, organele statului de reședință vor lua toate măsurile necesare pentru a asigura consulului posibilitatea de a-și exercita activitatea oficială și de a se bucura de imunitățile și privilegiile cuvenite.

Articolul 4.

Consulatele pot fi încadrate cu numărul necesar de salariați. Datele personale și funcțiile acestor salariați vor fi comunicate în scris organelor statului de reședință.

Articolul 5.

1. În cazul imposibilității exercitării de către consul a activității sale oficiale, conducerea temporară a consulatului poate fi încredințată unei persoane din cadrul consulatelor statului trimițător sau din cadrul reprezentanței sale diplomatice aflate în statul de reședință. Numele acestei persoane va fi comunicat în prealabil organelor statului de reședință.

2. Persoana căreia i s-a încredințat conducerea temporară a consulatului se va bucura de imunitățile și privilegiile cuvenite consulilor.

Capitolul II.

Imunitati și privilegii.

Articolul 6.

1. Pe clădirea în care este instalat consulatul, poate fi așezat scutul cu stema statului trimițător și inscripția cu denumirea consulatului.

2. Pe clădirea în care este instalat consulatul, poate fi arborat drapelul statului trimițător. Drapelul acestui stat poate fi arborat de asemenea pe mijloacele de transport, folosite de consul în exercitarea activității sale oficiale.

Articolul 7.

1. Încăperile oficiale ale consulatelor precum și locuințele consulilor sunt inviolabile.

2. Arhiva consulatelor este inviolabilă. În arhiva consulatelor nu pot fi păstrate documente și obiecte personale.

3. Corespondența expedită de consulate precum și cea adresată consulatelor este inviolabilă și nici nu poate fi reținută.

4. Consulatele au dreptul să folosească cifru și curier diplomatic.

Artykuł 8.

1. Konsul i pracownicy konsulatu posiadający obywatelstwo państwa wysyłającego nie podlegają jurysdykcji państwa przyjmującego w sprawach swej działalności urzędowej.

2. W przypadku popełnienia przez konsula czynu, nie związanego z jego działalnością urzędową, podlegającego karze według prawa państwa przyjmującego, sprawa podjęcia wobec niego jakichkolwiek kroków będzie w każdym przypadku uprzednio uzgodniona między Umawiającymi się Stronami.

Artykuł 9.

1. Konsul i pracownicy konsulatu mogą być wzywani przez organy państwa przyjmującego do złożenia zeznań w charakterze świadków w sprawach cywilnych, karnych i administracyjnych. Mogą oni odmówić złożenia zeznań w sprawach swej działalności urzędowej oraz okazania korespondencji i innych dokumentów urzędowych.

2. Wezwanie kierowane do konsula lub pracownika konsulatu posiadającego obywatelstwo państwa wysyłającego będzie sporządzone na piśmie i nie może przewidywać sankcji na wypadek niestawiennictwa.

3. Organ, który skierował wezwanie, zastosuje niezbędne środki, aby przesłuchaniem nie spowodować zakłóceń w wykonywaniu działalności urzędowej przez osoby wymienione w ustępie 1.

4. Konsul i pracownicy konsulatu posiadający obywatelstwo państwa wysyłającego mogą prosić o przesłuchanie ich w terminie późniejszym bądź w lokalu urzędowym konsulatu lub w mieszkaniu. Jeżeli zezwala na to prawo państwa przyjmującego, mogą oni złożyć zeznania na piśmie.

5. Konsul i pracownicy konsulatu występujący w charakterze świadków zwolnieni są od składania przyrzeczenia, jeżeli posiadają obywatelstwo państwa wysyłającego.

Artykuł 10.

Konsul i pracownicy konsulatu oraz zamieszkali z nimi ich małżonkowie i małoletnie dzieci nie podlegają, jeżeli posiadają obywatelstwo państwa wysyłającego, przepisom państwa przyjmującego o pobycie, rejestracji i kontroli cudzoziemców.

Artykuł 11.

1. Konsul i pracownicy konsulatu oraz zamieszkali z nimi ich małżonkowie i małoletnie dzieci zwolnieni są, jeżeli posiadają obywatelstwo państwa wysyłającego, od osobistych i rzeczowych świadczeń na cele publiczne.

2. Konsul i pracownicy konsulatu posiadający obywatelstwo państwa wysyłającego zwolnieni są od podatku od dochodów uzyskiwanych z tytułu pracy w konsulacie.

3. Nieruchomości stanowiące własność państwa wysyłającego, przeznaczone dla celów urzędowych konsulatu lub na mieszkania konsula i pracowników konsulatu, zwolnione są od podatków i świadczeń na cele publiczne.

4. Środki komunikacji i inne ruchomości, stanowiące własność państwa wysyłającego i służące potrzebom konsulatu, zwolnione są od podatków, opłat i świadczeń na cele publiczne.

5. Zwolnienia określone w ustępach 1—4 nie dotyczą opłat za świadczenie usług.

Artykuł 12.

1. Konsul oraz jego małżonek i małoletnie dzieci, posiadający obywatelstwo państwa wysyłającego, zwolnieni

Articolul 8.

1. Consulii și salariații consulatelor, în măsura în care aceștia din urmă sînt cetățeni ai statului trimițător, nu sînt supuși jurisdicției statului de reședință în ceea ce privește activitatea lor oficială.

2. În cazul comiterii de către consuli a unor fapte care nu au legătură cu activitatea lor oficială și care potrivit legilor statului de reședință sînt pasibile de pedeapsă, problema luării oricărei măsuri față de aceștia va fi, în prealabil, stabilită în fiecare caz de către Partile contractante.

Articolul 9.

1. Consulii și salariații consulatelor pot fi invitați de organele statului de reședință spre a depune în calitate de martori în probleme civile, penale și administrative. Ei pot refuza să facă depoziii în calitate de martori în legătură cu activitatea lor oficială și să prezinte corespondență ori alte documente oficiale.

2. Citațiile adresate consulilor și salariaților consulatelor, în măsura în care aceștia din urmă sînt cetățeni ai statului trimițător, vor fi întocmite în scris și nu vor prevedea sancțiuni pentru neprezentare.

3. Organele care au emis citațiile vor lua măsurile necesare pentru ca prin audiere să nu se provoace perturbări în îndeplinirea activității oficiale a persoanelor prevăzute în punctul 1 al prezentului articol.

4. Consulii și salariații consulatelor, în măsura în care aceștia din urmă sînt cetățeni ai statului trimițător, pot cere ca audierea lor să aibă loc la o dată ulterioară la sediul consulatului sau la locuința lor. Dacă legea statului de reședință permite, depozitia poate fi făcută și în scris.

5. Consulii și salariații consulatelor, în măsura în care aceștia din urmă sînt cetățeni ai statului trimițător, sînt scutiți de a depune jurămint în calitate de martori.

Articolul 10.

Consulii și salariații consulatelor precum și soții și copiii lor minori care locuiesc împreună cu ei și care posedă cetățenia statului trimițător, nu sînt supuși dispozițiilor statului de reședință în ceea ce privește stabilirea, înregistrarea și controlul străinilor.

Articolul 11.

1. Consulii și salariații consulatelor precum și soții și copiii lor minori care locuiesc împreună cu aceștia sînt scutiți de prestații personale și materiale în scopuri publice în măsura în care sînt cetățeni ai statului trimițător.

2. Consulii și salariații consulatelor, cetățeni ai statului trimițător, sînt scutiți de impozite pe veniturile rezultate din activitatea lor de serviciu la consulate.

3. Imobilele aparținînd statului trimițător, destinate activității oficiale a consulatelor sau ca locuințe pentru consulii și salariații consulatelor, sînt scutite de impozite și prestații publice.

4. Mijloacele de comunicație și alte bunuri mobile aparținînd statului trimițător și care deservește consulatele, sînt scutite de impozite, taxe și prestații în scopuri publice.

5. Scutirile prevăzute la punctele 1—4 ale prezentului articol nu se referă la taxele pentru prestări de serviciu.

Articolul 12.

1. Consulii precum și soții și copiii lor minori, cetățeni ai statului trimițător, sînt scutiți de taxe vamale în aceiași

są od opłat celnych w tym samym zakresie, co dyplomatyczny personel przedstawicielstwa dyplomatycznego państwa wysyłającego. Postanowienie to stosuje się odpowiednio do attachés konsularnych oraz ich małżonków i małoletnich dzieci.

2. Pozostali pracownicy konsulatu oraz ich małżonkowie i małoletnie dzieci, posiadający obywatelstwo państwa wysyłającego, zwolnieni są od opłat celnych w tym samym zakresie co niedyplomatyczny personel przedstawicielstwa dyplomatycznego państwa wysyłającego.

3. Przedmioty przeznaczone dla potrzeb konsulatu zwolnione są od opłat celnych.

Rozdział III.

Funkcje konsula.

Artykuł 13.

Konsul przyczynia się w swej działalności do rozwijania politycznych, gospodarczych i kulturalnych stosunków między Umawiającymi się Stronami.

Artykuł 14.

1. Konsul wykonuje ochronę praw i interesów państwa wysyłającego i jego obywateli oraz opiekę nad tymi obywatelami.

2. Konsul może bez szczególnych pełnomocnictw zastępować obywateli państwa wysyłającego przed organami państwa przyjmującego, jeżeli z powodu nieobecności lub wskutek innych przyczyn nie mogą oni w odpowiednim czasie bronić osobiście swych praw i interesów oraz nie ustanowili pełnomocników. Postanowienie to nie narusza prawa państwa przyjmującego.

Artykuł 15.

Przy wykonywaniu swych funkcji konsul może zwracać się bezpośrednio do organów państwa przyjmującego w swym okręgu.

Artykuł 16.

1. Konsul może rejestrować obywateli państwa wysyłającego oraz wystawiać im paszporty i inne dokumenty osobiste.

2. Konsul może udzielać wiz.

Artykuł 17.

1. Konsul może rejestrować urodzenia i zgony obywateli państwa wysyłającego i wydawać o tym zaświadczenia. Postanowienie to nie narusza przepisów państwa przyjmującego o rejestracji urodzeń i zgonów.

2. Przed konsulem mogą być zawierane związki małżeńskie, jeżeli obie strony zawierające małżeństwo posiadają obywatelstwo państwa wysyłającego. Konsul może wydawać o tym zaświadczenia. Zawiadamia on właściwe organy państwa przyjmującego o zawartych związkach małżeńskich.

Artykuł 18.

Konsul może wykonywać następujące czynności, jeżeli nie naruszają prawa państwa przyjmującego:

a) sporządzać i uwierzytelniać oświadczenia obywateli państwa wysyłającego;

măsură ca și personalul diplomatic al reprezentanței diplomatice a statului trimițător. Această prevedere se aplică în mod corespunzător atașajilor consulari precum și soților și copiilor lor minori.

2. Ceilalți salariați ai consulatelor precum și soții și copiii lor minori, cetățeni ai statului trimițător, sînt scutiți de taxe vamale în aceeași măsură ca și personalul nediplomatic al reprezentanței diplomatice a statului trimițător.

3. Obiectele destinate activității consulatelor sînt scutite de taxe vamale.

Capitolul III.

Atributiile consulilor.

Articolul 13.

Prin activitatea lor, consuli contribuie la dezvoltarea relațiilor politice, economice și culturale între Părțile contractante.

Articolul 14.

1. Consuli apără drepturile și interesele statului trimițător și ale cetățenilor acestuia și le acordă asistență.

2. Consuli au dreptul ca, fără o împuternicire specială, să reprezinte în fața organelor statului de reședință pe cetățenii statului trimițător, care din cauza absenței sau din alte motive nu au posibilitatea să-și apere personal și la timp drepturile și interesele lor și nu și-au numit împuterniciții lor. Această prevedere nu va aduce atingere legislației statului de reședință.

Articolul 15.

În exercitarea funcțiilor lor, consuli pot să se adreseze direct organelor statului de reședință ale circumscripției lor consulare.

Articolul 16.

1. Consuli au dreptul să înregistreze pe cetățenii statului trimițător și să le elibereze pașapoarte și alte documente personale.

2. Consuli au dreptul să acorde vize de călătorie.

Articolul 17.

1. Consuli pot să înregistreze cazurile de naștere și de deces ale cetățenilor statului trimițător și să elibereze certificate corespunzătoare. Această prevedere nu va aduce atingere prescripțiilor legislative ale statului de reședință cu privire la înregistrarea cazurilor de naștere și deces.

2. Consuli pot să încheie căsătorii, dacă ambele persoane care se căsătoresc sînt cetățeni ai statului trimițător și să elibereze certificate de căsătorie corespunzătoare. Consuli vor informa organele competente ale statului de reședință despre încheierea căsătoriei.

Articolul 18.

Consuli au dreptul să îndeplinească următoarele activități, în măsura în care acestea nu contravin legislației statului de reședință:

a) să redacteze, să legalizeze sau să autentifice declarații ale cetățenilor statului trimițător;

b) spisywać, uwierzytelniać i przechowywać testamenty oraz inne dokumenty stwierdzające jednostronne czynności prawne obywateli państwa wysyłającego;

c) sporządzać i uwierzytelniać dokumenty stwierdzające czynności prawne między obywatelami państwa wysyłającego; nie odnosi się to jednak do dokumentów stwierdzających czynności prawne dotyczące nieruchomości położonych na terytorium państwa przyjmującego;

d) sporządzać i uwierzytelniać dokumenty stwierdzające czynności prawne między obywatelami państwa wysyłającego a obywatelami państwa przyjmującego lub państwa trzeciego, jeżeli czynności te mają wywrzeć skutki prawne wyłącznie na terytorium państwa wysyłającego;

e) uwierzytelniać podpisy obywateli państwa wysyłającego na wszelkich dokumentach;

f) sporządzać i uwierzytelniać wypisy i odpisy dokumentów;

g) sporządzać i uwierzytelniać tłumaczenia dokumentów;

h) legalizować dokumenty sporządzone lub uwierzytelnione przez upoważnione organy w państwie przyjmującym lub wysyłającym; może również legalizować dokumenty sporządzone lub uwierzytelnione w państwie trzecim, jeżeli dotyczą obywateli państwa wysyłającego;

i) przyjmować do depozytu od obywateli państwa wysyłającego pieniądze, dokumenty i inne przedmioty.

Artykuł 19.

Dokumenty wymienione w artykule 18 mają w państwie przyjmującym taką samą moc prawną i dowodową, jak dokumenty sporządzone, uwierzytelnione lub zalegalizowane przez organy tego państwa.

Artykuł 20.

1. Konsul może udzielać pomocy statkom państwa wysyłającego. Na jego prośbę organy państwa przyjmującego będą mu udzielać niezbędnej pomocy.

2. Konsul może kontaktować się z członkami załogi i pasażerami, odwiedzać statek, sporządzać, potwierdzać i sprawdzać dokumenty okrętowe oraz dokumenty dotyczące ładunku, celu podróży i wydarzeń, które nastąpiły na statku. Może on również stosować środki niezbędne dla zapewnienia porządku i dyscypliny na statku.

3. Konsul może, jeżeli zezwala na to prawo państwa przyjmującego, występować wraz z członkami załogi przed organami tego państwa, udzielać powyższym osobom pomocy, a także występować w charakterze tłumacza w sprawach tych osób przed wspomnianymi organami.

Artykuł 21.

1. Jeżeli statek państwa wysyłającego ulegnie awarii, organy państwa przyjmującego zawiadomią o tym niezwłocznie konsula i poinformują go o środkach zastosowanych dla ratowania i ochrony statku, załogi, pasażerów i ładunku. Udziela one również konsulowi niezbędnej pomocy w stosowaniu środków związanych z awarią oraz zaproszą go do uczestniczenia przy ustalaniu przyczyn awarii i zbieraniu dowodów.

2. Konsul może zwrócić się do organów państwa przyjmującego o zastosowanie środków dla ratowania i ochrony statku, załogi, pasażerów i ładunku.

Artykuł 22.

1. Jeżeli organy państwa przyjmującego zamierzają dokonać na statku państwa wysyłającego czynności przymusowych, powinny zawiadomić o tym konsula w takim cza-

b) să redacteze, să autentifice și să păstreze testamentele sau alte acte juridice unilaterale ale cetățenilor statului trimițător;

c) să întocmească și să autentifice acte juridice între cetățenii statului trimițător; sînt exceptate actele juridice cu privire la imobilele situate în statul de reședință;

d) să întocmească și să autentifice acte juridice dintre cetățenii statului trimițător și cetățeni ai statului de reședință sau ai unui stat terț, dacă aceste acte urmează să aibă efecte juridice exclusiv pe teritoriul statului trimițător;

e) să legalizeze semnăturile cetățenilor statului trimițător de pe orice fel de acte;

f) să întocmească și să legalizeze copii și extrase de pe documente;

g) să întocmească și să legalizeze traduceri de pe documente;

h) să legalizeze documente întocmite, autentificate sau legalizate de organele autorizate din statul trimițător sau de reședință; de asemenea să legalizeze documente întocmite, autentificate sau legalizate într-un terț stat, dacă acestea se referă la cetățeni ai statului trimițător;

i) să primească pentru depozitare de la cetățenii statului trimițător documente, bani și alte obiecte.

Articolul 19.

Documentele menționate în articolul 18 vor avea în statul de reședință aceiași valoare juridică și forță probantă ca și documentele întocmite, autentificate și legalizate de către organele acestui stat.

Articolul 20.

1. Consulii au dreptul să acorde asistență navelor statului trimițător. La cererea consulilor, organele statului de reședință le vor acorda ajutorul necesar.

2. Consulii au dreptul să ia legătură cu echipajul navei și cu călătorii, să viziteze nava, să întocmească, să confirme și să verifice documentele de bord, precum și documentele cu privire la încărcătura, scopul călătoriei și incidentele survenite pe navă. Ei au dreptul de asemenea să ia măsurile necesare pentru asigurarea ordinii și disciplinei pe navă.

3. Consulii pot, dacă acest lucru este permis prin legislația statului de reședință, să însoțească pe membrii echipajului în fața organelor acestui stat, să le acorde asistență și să îndeplinească oficiul de traducător în raporturile acestor persoane cu organele respective.

Articolul 21.

1. În caz de avariere a unei nave a statului trimițător, organele statului de reședință vor înștiința neîntârziat pe consul și-l vor informa despre măsurile întreprinse pentru salvarea și ocrotirea navei, echipajului, pasagerilor și încărcăturii. Aceste organe vor acorda de asemenea consulilor sprijinul necesar în luarea măsurilor ce se impun ca urmare a avariei și-l vor invita să asiste la constatarea cauzelor avariei și la stringerea dovezilor.

2. Consulii au dreptul să ceară organelor statului de reședință, ca acestea să ia măsuri în vederea salvării și ocrotirii navei, echipajului, pasagerilor și încărcăturii.

Articolul 22.

1. În cazul cînd organele statului de reședință intenționează să ia măsuri de constrîngere pe navele statului trimițător vor înștiința în prealabil pe consul pentru ca acesta

się, aby mógł być obecny przy dokonywaniu powyższych czynności, chyba że umożliwienie mu obecności będzie niemożliwe ze względu na pilność sprawy. Jeżeli konsul nie był obecny ani reprezentowany na statku, organy państwa przyjmującego udzieli mu niezwłocznie informacji o dokonanych czynnościach przymusowych.

2. Postanowien ustępu 1 nie stosuje się przy dokonywaniu zwykłej kontroli celnej, paszportowej i sanitarnej.

Artykuł 23.

1. Do statków powietrznych stosuje się odpowiednio postanowienia artykułów 20—22.

2. W przypadku przymusowego lądowania statku powietrznego konsul może udzielać pomocy członkom załogi i pasażerom w ich stosunkach z organami państwa przyjmującego oraz stosować odpowiednie środki dla umożliwienia im kontynuowania podróży.

Artykuł 24.

Za czynności urzędowe konsul może pobierać opłaty przewidziane przez prawo państwa wysyłającego.

Rozdział IV.

Postanowienia końcowe.

Artykuł 25.

Postanowienia rozdziału III niniejszej Konwencji dotyczące funkcji konsułów stosuje się odpowiednio do dyplomatycznych pracowników przedstawicielstwa dyplomatycznego pełniących funkcje konsularne, jeżeli powierzenie im tych funkcji zostanie zakomunikowane organom państwa przyjmującego. Nie narusza to przywilejów i immunitetów dyplomatycznych tych osób.

Artykuł 26.

W rozumieniu niniejszej Konwencji:

- 1) określenie „konsul” oznacza konsula generalnego, konsula i wicekonsula;
- 2) określenie „pracownik konsulatu” oznacza każdą osobę — z wyjątkiem konsula — zatrudnioną w konsulacie;
- 3) określenie „konsulat” oznacza konsulat generalny, konsulat i wicekonsulat;
- 4) określenie „archiwa konsulatu” oznacza urzędową korespondencję i dokumenty oraz urządzenia biurowe przeznaczone do ich przechowywania;
- 5) określenie „statek państwa wysyłającego” oznacza statek podnoszący banderę tego państwa;
- 6) określenie „obywatel” oznacza zarówno osoby fizyczne, jak i prawne.

Artykuł 27.

Konwencja niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która odbędzie się w Warszawie.

Artykuł 28.

Konwencja niniejsza zawarta jest na okres pięciu lat, licząc od dnia jej wejścia w życie. Ulega ona przedłużeniu na dalsze pięcioletnie okresy, o ile jedna z Umawiających się Stron nie wypowie jej na sześć miesięcy przed upływem odpowiedniego okresu.

să poată asista la efectuarea unor astfel de măsuri, în afara cazurilor urgente când prezența consulului ar fi imposibilă. Dacă consulul n-a fost prezent nici reprezentat pe navă, organele statului de reședință îl vor informa neîntârziat cu privire la măsurile de constringere efectuate.

2. Prevederile punctului 1 nu se referă la efectuarea controlului obișnuit vamal, de pașapoarte și sanitar.

Articolul 23.

1. Prevederile articolelor 20—22 din prezenta Convenție sînt aplicabile în mod corespunzător și aeronavelor.

2. În cazul unei aterizări forțate a aeronavelor, consuli au dreptul să ajute echipajul și pasagerii în raporturile lor cu organele statului de reședință și să ia măsuri corespunzătoare pentru a face posibilă continuarea călătoriei.

Articolul 24.

Consulii au dreptul ca în exercitarea atribuțiilor lor oficiale să perceapă taxele prevăzute prin legislația statului trimițător.

Capitolul IV.

Dispoziții finale.

Articolul 25.

Prevederile capitolului III din prezenta Convenție cu privire la atribuțiile consuților se vor aplica în mod corespunzător și colaboratorilor cu grad diplomatic ai reprezentanței diplomatice, care îndeplinesc funcții consulare, dacă organele statului de reședință au fost înștiințate despre această însărcinare. Această prevedere nu va aduce nici o atingere imunităților și privilegiilor lor diplomatice.

Articolul 26.

În prezenta Convenție:

- 1) Prin termenul „consul” se înțelege consul general, consul și vice-consul;
- 2) Prin termenul „salariat consular” se înțelege orice persoană angajată la consulat cu excepția consuților;
- 3) Prin termenul „consulat” se înțelege consulat general, consulat și vice-consulat;
- 4) Prin termenul „arhiva consulatului” se înțelege corespondența oficială, documentele precum și mobilierul de birou folosit pentru păstrarea lor;
- 5) Prin termenul „navă statului trimițător” se înțelege nava aflată sub pavilionul aceluși stat;
- 6) Prin termenul „cetățean” se înțelege atât persoanele fizice cât și cele juridice.

Articolul 27.

Prezenta Convenție este supusă ratificării și va intra în vigoare la treizeci de zile de la schimbul instrumentelor de ratificare, care va avea loc la Varșovia.

Articolul 28.

Prezenta Convenție se încheie pe o perioadă de cinci ani de la data intrării ei în vigoare. Ea va fi considerată prelungită de fiecare dată pentru o altă perioadă de cinci ani, dacă niciuna din Părțile contractante nu o va denunța cu cel puțin șase luni înainte de expirarea acestui termen.

Artykuł 29.

Z dniem wejścia w życie niniejszej Konwencji traci moc Konwencja konsularna między Polską a Rumunią, podpisana w Bukareszcie dnia 17 grudnia 1929 r.

Konwencję niniejszą sporządzono w Bukareszcie dnia 5 października 1962 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i rumuńskim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc obowiązującą.

Na dowód czego Pełnomocnicy obu Umawiających się Stron podpisali niniejszą Konwencję i opatrzili ją pieczęciami.

Z upoważnienia Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

Janusz Zambrowicz

Z upoważnienia Rady Państwa
Rumuńskiej Republiki
Ludowej

Aurel Mălnășan

Articolul 29.

Odată cu intrarea în vigoare a prezentei Convenții își pierde valabilitatea Convenția Consulară dintre Polonia și România semnată la București, la 17 decembrie 1929.

Prezenta Convenție s-a întocmit la București în ziua de 5 octombrie 1962 în două exemplare, fiecare în limbile polonă și română, ambele texte având aceeași valoare.

Drept care plenipotențiarilor ambelor Părți contractante au semnat prezenta Convenție și au aplicat sigiliile lor.

Din împuternicirea Consiliului
de Stat al Republicii Populare
Polone

Janusz Zambrowicz

Din împuternicirea Consiliului
de Stat al Republicii Populare
Române

Aurel Mălnășan

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 27 kwietnia 1963 r.

L. S. Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Minister Spraw Zagranicznych: A. Rapacki

213

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 3 sierpnia 1963 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Rumuńską Republiką Ludową, podpisanej w Bukareszcie dnia 5 października 1962 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 27 Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Rumuńską Republiką Ludową, podpisanej w Bukareszcie dnia 5 października 1962 r., nastąpiła w Warszawie

dnia 1 sierpnia 1963 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

214

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 sierpnia 1963 r.

w sprawie odszkodowań za rzeczy użyte do akcji ratowniczej lub ćwiczeń straży pożarnych.

Na podstawie art. 26 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wypłacane z funduszy Skarbu Państwa odszkodowanie za zniszczenie, uszkodzenie lub utratę bez winy właściciela rzeczy użytych do akcji ratowniczej lub ćwiczeń straży pożarnych obejmuje:

- 1) środki przewozowe i inwentarz pociągowy;
- 2) materiały pędne i smary do pojazdów samochodowych;
- 3) odzież należąca do osób biorących udział w akcji ratowniczej lub w ćwiczeniach;
- 4) mienie ruchome w gospodarstwie domowym, z zastrzeżeniem wynikającym z przepisu § 2 pkt 3;

5) inne rzeczy i urządzenia, których zniszczenie, uszkodzenie lub utrata spowodowane zostały wskutek użycia ich do akcji ratowniczej lub ćwiczeń.

2. Odszkodowanie przysługuje również za straty w zasiewach, uprawach, płonach, drzewach i krzewach owocowych oraz w plantacjach innych kultur wieloletnich spowodowane akcją ratowniczą lub ćwiczeniami straży pożarnych.

3. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o rzeczach, rozumie się przez to rzeczy określone w ust. 1 oraz zasiewy, uprawy, plony i kultury wieloletnie określone w ust. 2.

4. Za właścicieli rzeczy uważa się osoby prawne lub fizyczne władające rzeczami jako ich właściciele, posiadacze, użytkownicy lub dzierżawcy.